

Det er ildsjælene, der driver værkstedet!

Veteranbilværkstedmuseum? Hvorfor skal vi nu have et sådant værksted? - eller værkstedsmuseum? Det spurgte en gruppe mennesker sig selv om for godt en snes år siden. Da var det nok mest et spørgsmål om at bevare de fysiske genstande fra de mange værksteder, der blev nedlagt, men problematikken er i dag udvidet til også at bevare håndværket og kendskabet til at reparere ældre køretøjer. Hvem skal reparere dem, og de fleste har nok erfaret, at det bliver sværere og sværere at finde folk med kendskab til gammel mekanik, som også blev omtalt i februarudgaven af VeteranPosten.

AF JØRGEN KJÆR

-Formålet med etablering af Værkstedsmuseet i Allingåbro har været at bevare et kulturbillede fra en væsentlig epoke i autobranchens historie i perioden fra omkring 1930 og frem til cirka 1970, fortæller museets nuværende formand Arne Laursen, da VeteranPosten er på besøg på en af de faste arbejdsdage for de frivillige, som er dem, der driver værkstedet.

Det var ved at være sidste øjeblik, da CAD automekanikere i Randers og omegn, tog initiativ til at etablere museet. Ideen opstod da museets tidligere formand, Gert Rasmussen sammen med nogle mekanikerkolleger i 1997 var på kursus i moderne elektronik, der jo for alvor gjorde sit indtog op gennem 1990'erne.

En aften efter kurset under kaffen kom de til at snakke om, at alt det, de lærte som lærlinge snart ikke kunne bruges mere, og

maskiner og værktøj blev umoderne og udskiftet, ligesom mange af de små værksteder lukkede og forsvandt. Og ikke bare udstyret forsvandt men sikkert også mange af de ting, de havde lært. Hvem kunne efterhånden justere en karburator eller stille tænding og platiner på en ældre bil. Det ville gå hurtigt, vurderede mekanikerkollegerne, og det blev aftalt, de ville afholde en generalforsamling og stifte en forening. Målet var at bevare fortidens værkstedskultur for eftertiden. Samtidig